

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 103 Stemmer; 3 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om en Kornordning for Høstaaret 1947—48.

Forhandlingen genoptoges.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Selv om vi er kommet noget paa Afstand af Debatten i Formiddags, vil jeg alligevel gerne takke for de mange interessante og meget langtrækkende Betragtninger vedrørende Landbruget og Landbrugets Stilling i Forhold til andre Erhverv, som blev fremsat ved denne Lejlighed, og jeg vil takke de ærede Ordførere, der gav Tilslutning til Forslaget. Jeg lagde Mærke til, at man fra en enkelt Side sagde, det var uden Begejstring. Ja, Begejstring er saa meget igen; der er vel ingen af os, der er begejstret for at staa over for Nødvendigheden af at gennemføre en Lovgivning som den, vi her skal gennemføre, men selv om Tilslutningen skete uden Begejstring, var Undertonen alligevel Erkendelsen af Nødvendigheden af en Lovgivning som den, der her er foreslaaet.

Jeg vil gerne takke Ordførerne for det radikale Parti og Det konservative Folkeparti for den Tilslutning, som ogsaa de gav Forslaget. Jeg lagde med Glæde Mærke til den meget realitetsbetonede Tale, det ærede Medlem Hr. Victor Larsen holdt. Det ærede Medlem har paa denne Sags tidligere Stadier haft Lejlighed til at følge de Forhandlinger, der er ført, og derfor var jeg ganske særlig glad for at høre de Ord, der blev sagt.

Jeg vender mig da til det ærede

Medlem Hr. Carl Petersen, der begyndte med at fastslaa, at jeg — og han understregede: Regeringen som Helhed — manglede Evne til at vurdere Forholdene, og som Eksempel herpaa nævnte det ærede Medlem, at jeg sidste Aar havde udtalt Haabet om, at den Kornlov, der da blev gennemført, vilde blive den sidste. Jeg lægger ikke Skjul paa, at det var mit Haab, at det var sidste Gang, vi stod over for en saadan Kornlov. Det skal være meget fjernt fra mig her at ville staa op og garantere for noget som helst, men det er rigtigt, at jeg havde det Haab, at Forholdene ude i Verden hurtigere vilde trække sig i Lave, end Tilfældet har vist sig at blive. Hvad angaar Udtalelsen om, at Regeringen i det hele taget savner Evne til at vurdere Forhold og Situationer, skal jeg dertil kun bemærke, at en saadan Udtalelse kræver jo et vist Format — jeg mener netop det Format, som det ærede Medlem er i Besiddelse af.

Med Hensyn til det, der staa i Lovforslagets Bemærkninger, at Rigsdagen skulde foretage en Realitetsbehandling, var det ærede Medlem glad og lykkelig over at have fundet dette Udtryk. Nu tror jeg nok, at Udtrykket er løbet ind i Forslagets Bemærkninger ude fra Dagbladene; det er maaske dér, det er fundet; men Meningen med det var egentlig ikke andet end at gøre opmærksom paa, at den Detailbehandling af en Række smaa, enkelte Detailler, som Landbrugets Organisationer har foretaget i tidligere Aar, ikke er foretaget i Aar, saaledes som Forhandlingerne forløb, og da vi skulde have Forslaget i Rigsdagen ret hurtigt, mente jeg, det var rigtigt at gøre opmærksom paa, at disse Ting skulde behandles her; for naturligvis kan Rigsdagen altid bestemme, om og hvordan den vil realitetsbehandle et Forslag; det er klart.

Der er peget paa, at man frygtede, der skulde blive Vanskeligheder for Industrien og for Vognmændene, naar de nu blev henvist til at købe det Korn, de skal have, i fri Handel. Jeg maa tilstaa, jeg kan ikke forstaa, at saadanne Vanskeligheder skulde opstaa, og jeg kan i hvert Fald ikke se, at det for Industriens Vedkommende skulde føre til, at den kom til at købe Korn i et højere Prislag, end Tilfældet hidtil har været. Man maa